

Ljubezen, dopadanje moškim, to je postalo edina vrednost, edina sreča ženskega življenja. Kako ničeva, prazna je ta vrednost in ta sreča, dokazujejo ravno sredstva, katerih se ženske poslužujejo v njih dosego.

Koketerija torej nikakor ni naravna, bistvena lastnost ženskega bitja, marveč le bolan pojav njene zaslužjenosti.

Ob vzgoji že se oslepari žensko za nje razum, prikrajša se jo kolikor mogoče na razvitku njenih telesnih moči ter se jo tako osužnji duševno in materijelno. Za življenski boj ji ostane kot edino orožje — koketerija, flirtovanje s svojo zunanostjo.

Vsled sto in sto let trajajočih tradicij je ženski koketerija zašla takorekoč v kri, da je res težko najti ženske, ki bi te lastnosti vsaj v neki meri ne imela. Že način, kako se ženske oblačijo, ni drugzega nego oblika koketerije. Vsi modni pojavi so vedno naperjeni v to, da v čim večji meri vzbude pozornost moškega sveta. Napačno je namreč misliti, da se ga doktorica A. zgolj radi tega oblači tako elegantno, da bi »posekala« gospo zdravnika B; glavni namen temu skušanju v oblekah je marveč dopadanje moškemu svetu. Ne, katera bo lepše oblečena, ampak katera bo bolj ugajala, vzbudila več pozornosti — za to se gre. In da v tem, da skušajo ženske na tak način — bodisi omožene ali proste — vzbuditi pozornost in dopadanje moških, o katerih često ne vedo drugzega, nego ime ali pa še tega ne, o katerih morda celo vedo marsikaj pikantnega ali umazanega, da v tem prizadevanju ne tiči baš idealna vzvišenost, marveč precej nemoralnosti, to je neoporečno.

Poleg oblačenja pa leži tudi v ostalem ženskem obnašanju mnogo koketerije. Skoro vse ženske govore in se krečejo nekako laskavo, ali prav za prav spačeno. Koketerija je ženski — kakor sem že gori rekla — pač zašla v kri, in v obče ženska ne more za to. Drugače seveda je z velikim številom onih žensk, ki svojo koketnost z vso zavednostjo uporabljajo in še rafinirajo.

Koketerijo torej lahko razdelimo v dve vrsti: v nezavedno in preračunjeno. V prvo vrsto spadajo one ženske, ki se sicer oblačijo po modi ter se obnašajo, kakor jim veleva takorekoč prirojena koketnost, ki se pa te svoje lastnosti ne zavedajo. V drugo vrsto pa spadajo one ženske, ki se koketerije poslužujejo in katerim gre naslov »koketa«.

Ali med koketami je tudi razlika. Mnogo koketnih žensk ne namerava nič zlega, marveč se hoče le greti ob simpatijah duhovitih ali sicer prijetnih jim gospodov. Sredstva take koketerije so vsikdar, rekli bi, dostojna, nekako nedolžna. Vendar pa je tudi ta koketerija jako nevarna ter je bila že često vzrok nesrečam. »Koketa« v najslabšem pomenu besede je pa ona, ki rabi to orožje frivolno, kateri je naravnost namen, vzbuditi v moških erotična čustva ter se ob tem zabavati. Take »kokete« mnogo bolj zaslužijo zaničevanje, nego one ženske, ki si s koketerijo iščejo — kruha.

Vsekako je koketerija vselej in v vsaki obliki nečastna za žensko. Zato mora vsak pravi spoštovatelj ženstva želeti in delati na to, da se isto čim preje otrese svojega duševnega in gospodarskega robstva, kajti le duševno in materijelno svobodna in samostojna ženska se bo znala povspeti do ciljev, ki se jih ne dosega — s koketerijo.

KAJ TRDIŠ ... UTVA. TRST.

Kaj trdiš, kaj trdiš to, dragec,
da za-me ti mari nič ni;
pri tem, aj, ti vedno izdaš se,
da v srcu te vendar skeli.

Zakaj me opravljaš pri drugih?
Ah, stori tako, kakor jaz,
če mar ti ni zame, izbriši
zato me iz duše v dokaz.

